

[Stensballe.]

træde det, som det nu foreligger, ændret i det andet høje Ting, idet jeg anser de Ændringer, der er gennemført dér, for at være Forbedringer af det oprindelige Forslag.

Jeg ønsker ikke at gaa ind paa Detailler; den højtærede Minister har jo gjort Rede for disse, og jeg har ingen Bemærkninger at gøre til, hvad den højtærede Minister har udtalt i saa Henseende. Men jeg vil slutte med at tilsige mit Partis fulde Støtte til Forslagets hurtige Fremme og Gennemførelse, idet jeg tillige tilsiger mit Partis Støtte til Gennemførelse af de nødvendige Forslag til Opbygning af vort Forsvar i det hele taget inden for de Rammer, som Ministeren offentligt har udtalt sig om, saa at vi kan faa en Forsvarsordning her i Landet, der staar i rimeligt Forhold til vore Nabolande, og som kan svare til de eventuelle Krav, som De Forenede Nationer maatte stille til os.

Malchau: Som saa ofte før faar Lands-tinget kun faa Timer til Behandling af et vigtigt Lovforslag. Jeg skal dog i dette Tilfælde ikke beklage mig eller gøre Ophævelser derover, men vil i Stedet for give Udtryk for min og mit Partis Glæde over og Tilfredshed med, at det er lykkedes at skabe et stort og sikkert Flertal for nærværende Forslag. Dette faar derved en forholdsvis let Gang gennem Rigsdagen. Det er i Virkeligheden en Begivenhed af vidtrækkende Betydning, at i hvert Fald tre af Rigsdagens Partier, og tilmed de tre største Partier, staar bag dette Forslag om et lovfæstet Hjemmeværn, som jo er den første Etape paa Vejen frem til en ny Ordning af hele vort Forsvar. Det er dobbelt glædeligt, fordi det viser den positive Indstilling, alle disse Partier i Dag har over for Forsvarsspørgsmaalet, og derfor kan opfattes som et sikkert Tegn paa, at det vil være muligt at skabe den samme Enighed om den endelige Forsvarsordning, naar Rigsdagen til sin Tid faar den til Behandling. Helst skulde det have været saadan, at hele Rigsdagen, alle politiske Partier og dermed hele den danske Befolkning havde staaet bag Forslaget, men det er desværre ikke lykkedes at naa saa vidt. Jeg maa indrømme, at jeg forstaaer ikke Modstandernes Stilling og Indstilling over for dette for Landet og dets Fremtid saa vigtige og afgørende Spørgsmaal. Der er nu forløbet nogle Aar siden den anden store Verdenskrigs Ophør, og vi er forhaabentlig klogere i Dag end for tre Aar siden, for saa vidt vi da har forstaaet og evnet at drage Lære af Udviklingen i disse

Aar; har vi maaske intet lært af selve Krigstiden og dens Begivenheder, burde vi i hvert Fald have gjort det af Efterkrigstiden.

Jeg kan i denne Forbindelse spørge om, hvorfor vi ikke for længst har faaet forelagt Forslag om Oprettelse af et Hjemmeværn. Jeg skal dog ikke i den Anledning gaa stærkt i Rette med den foregaaende Regering; det kunde maaske have medført visse Vanskeligheder for den og Regeringspartiet at fremkomme med et saadant Forslag. Det ærede Medlem Hr. Henry Hansen ironiserede over, at den tidligere Regering ikke havde forelagt et saadant Forslag, og det ærede Medlem Hr. Stensballe var inde herpaa og gjorde nogle Bemærkninger dertil. Jeg skal blot i den Anledning sige, at var der fra den tidligere Regering fremkommet et saadant Forslag, vilde man have været sikker paa Det konservative Folkepartis Støtte til Gennemførelsen.

Men hvorom alting nu er, er i alt Fald den nuværende Situation uholdbar i Længden. Det er dog vel indlysende for alle, at dersom der skal være et Hjemmeværn, maa dette ind under faste Rammer i nøje Tilknytning til og som Supplement til de øvrige Værn; dette burde der kunne blive Enighed om. Formaålet med en Forsvarsordning som den, Flertallet af Rigsdagen og dermed ogsaa uden Tvivl den langt overvejende Del af den danske Befolkning gaar ind for, er jo det, at vi derved vil sikre Freden og søge at holde Landet uden for eventuelle Konflikter. Men vi kan ogsaa fra konservativ Side helt og fuldt tiltræde, hvad den højtærede Udenrigsminister for nylig paa Regeringens Vegne udtalte, at skulde Danmark blive angrebet, vil vi forsvare os. Vi maa have et saa effektivt Forsvar som muligt for i en given Situation at kunne løse den Opgave, vi saaledes ser det som en Pligt at paatage os.

Hvorledes den kommende Forsvarsordning vil blive, skal ikke diskuteres i Dag. Det foreslaaede Hjemmeværn er et Led i denne Nyordning. Vi maa og skal i Handling bevise Alvoren i vore Ord om, at vi vil forsvare os. Fra visse Sider har man ønsket at udskyde Lovfæstelsen af Hjemmeværnet, til Vedtagelsen af den endelige Forsvarsordning skal finde Sted. De Radikale har i saa Henseende henvist til Sagkundskaben. Det er i øvrigt det eneste formildende Moment i dette Partis Holdning i denne Sag, og jeg kan sige til det radikale Parti: lyt kun ogsaa fremtidig paa Forsvarsspørgsmaalets Omraade til de sagkyndiges Røst! Som bekendt staar hele Forsvarskommissionen med Undtagelse af de Radikale og den kommuni-